

Bruselj, 9.4.2019
COM(2019) 224 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Ocena napredka držav članic pri izpolnjevanju nacionalnih ciljev glede energijske učinkovitosti do leta 2020 in izvajanju Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti v skladu s členom 24(3) Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti za leto 2018

1. Uvod

Evropski parlament in Svet Evropske unije sta decembra 2018 sprejela revidirano direktivo o energijski učinkovitosti¹. Revidirana direktiva o energijski učinkovitosti je za leto 2030 določila najmanj 32,5-odstotni cilj povečanja energijske učinkovitosti². Poleg tega je bila vanjo vključena določba o mogočem popravku navzgor, kar povečuje ambicioznost glede na prizadevanja, potrebna za doseg ciljev za leto 2020. Energijska učinkovitost je močno gonilo za doseg podnebnih ciljev za leti 2020 in 2030, poleg tega pa je ključni gradnik predloga Komisije za „Evropsko strateško dolgoročno vizijo za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtravno gospodarstvo“³, ki ga je predložila novembra 2018.

V tem smislu je pomembno, da se cilji povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020 dosežejo z ukrepi, ki lahko zagotavljajo prihranke energije še v naslednjem desetletju.

To poročilo vsebuje najnovejše informacije o napredku, doseženem do leta 2017, pri doseganju 20-odstotnega cilja pred letom 2020⁴. Kot primarni vir podatkov so bili uporabljeni uradni evropski statistični podatki o energiji, ki so jih države članice Eurostatu poslale do januarja 2019. Poročilo temelji na poročilu o napredku glede energijske učinkovitosti za leto 2017⁵, letnih poročilih za leto 2018, ki so jih predložile države članice, in dopolnilni analizi, opravljeni leta 2018. Da bi bolje razumeli dejavnike, ki vplivajo na najnovejše energetske trende, je bila uporabljena razčlenitvena analiza, ki sta jo pripravila Skupno raziskovalno središče (JRC)⁶ in projekt Odyssee-Mure⁷.

Glavne ugotovitve so:

- Po postopnem zmanjševanju med letoma 2007 in 2014 se je poraba energije med letoma 2014 in 2017 povečala.
- Poraba primarne energije se je leta 2017 glede na leto 2016 povečala za 0,9 %. Poraba končne energije se je leta 2017 povečala za 1,1 %. Trenutno sta obe porabi malo nad določeno trajektorijo do cilja za leto 2020.
- V zadnjih letih so eden glavnih vzrokov za nihanja porabe energije vremenske spremembe⁸. Z vremenskim faktorjem popravljeni podatki o porabi energije so manj nestanovitni, vendar hkrati kažejo trend ponovne rasti od leta 2014 (slika 1).
- Zaradi povečane gospodarske dejavnosti se poraba energije še naprej povečuje. Prihranki energije so pomagali izravnati učinek teh povečanj, kar je pripeljalo k

¹ Direktiva 2018/2002/EU.

² 32,5-odstotni cilj za leto 2030 pomeni porabo končne energije v višini 956 Mtoe in/ali porabo primarne energije v višini 1 273 Mtoe v EU-28.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ Cilj za leto 2020 vključuje zmanjšanje porabe končne energije v EU-28 na največ 1 086 Mtoe in porabe primarne energije na največ 1 483 Mtoe.

⁵ COM(2017) 687 final.

⁶ Economidou, M., in Román Collado, R. (2019), [Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis 2015-2016](#) (*Ocena napredka pri doseganju ciljev učinkovitosti EU na podlagi razčlenitvene analize indeksa 2015–2016*), Znanstveno in politično poročilo JRC.

⁷ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

⁸ Leta 2014 so bile potrebe po ogrevanju zaradi izjemno tople zime precej manjše. Zimske temperature v letih 2015, 2016 in 2017 so se približale podnebnemu povprečju (vendar so bile še vedno pod dolgoročnim povprečjem), zato so se povečale potrebe po ogrevanju ter poraba energije v stanovanjskem in storitvenem sektorju.

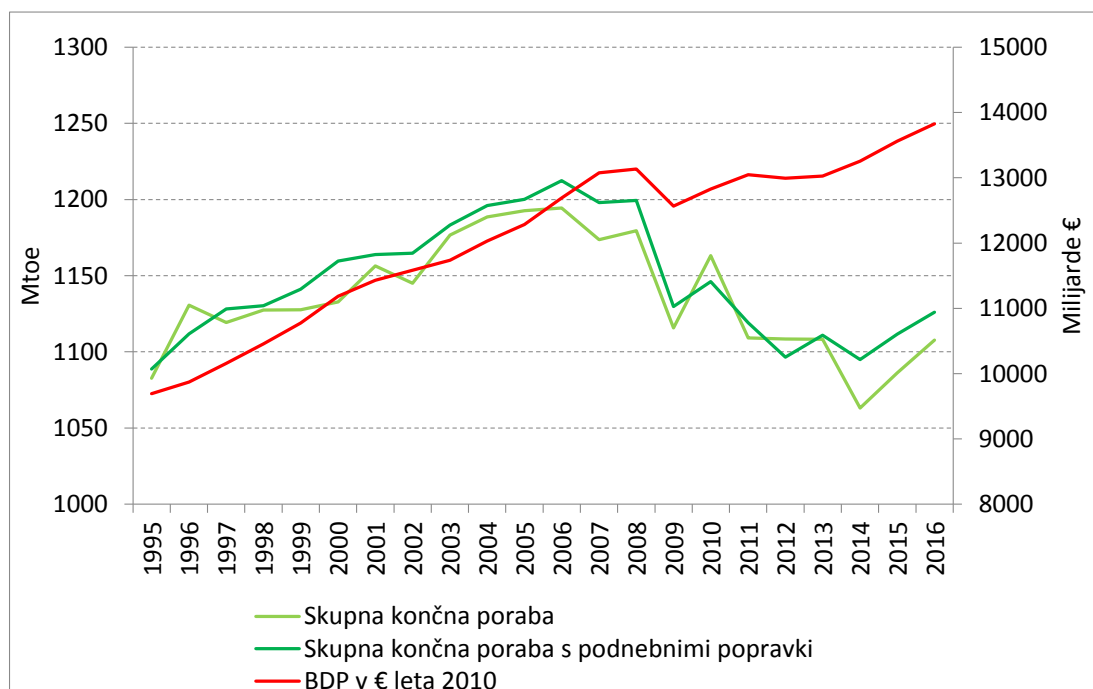
postopnim izboljšavam energijske intenzivnosti. Kljub temu v zadnjih letih prihranki energije niso bili dovolj veliki, da bi izravnali učinek povečevanja gospodarske dejavnosti, mogoče tudi zaradi zamud pri izvajanju politik energijske učinkovitosti v nekaterih državah članicah.

- Na podlagi ocene zadnjih nacionalnih akcijskih načrtov za energijsko učinkovitost in letnih poročil za leto 2018 je jasno, da države članice skupaj uspešno dosegajo cilj prihrankov energije iz člena 7 direktive o energijski učinkovitosti. Kljub temu nekatere države članice zaostajajo in morda ne bodo izpolnile zahtev glede skupnih prihrankov energije v obdobju 2014–2020.

Če se bo v prihodnjih letih nadaljeval trend povečevanja porabe energije, ki je opazen od leta 2014, bo doseg cilja za leto 2020 glede porabe primarne in končne energije lahko ogrožena. Zato je treba dodatno okrepiti prizadevanja, da se v kratkem roku zagotovijo prihranki energije.

Da se bolje oceni naraščajoči trend porabe energije in poiščejo možnosti za naprej, je Evropska komisija julija 2018 ustanovila projektno skupino za spodbuditev prizadevanj za doseg ciljev EU glede povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020⁹. Projektna skupina je doslej poudarjala zlasti potrebo po boljši mobilizaciji finančnih sredstev, povečanju stopnje in globine prenove stavb ter po zagotovitvi izpolnjevanja minimalnih standardov energijske učinkovitosti.

Slika 1: BDP in z vremenskim faktorjem popravljena poraba končne energije, 1995–2016¹⁰

Vir: Odyssee-Mure

⁹ Evropska komisija (2019), [Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020 \(Poročilo o delu projektne skupine za spodbuditev prizadevanj za doseg ciljev povečanja energijske učinkovitosti EU za leto 2020\)](#).

¹⁰ Vremenski korekcijski faktor je bil izračunan kot delež stopinjskih dni ogrevanja v danem letu glede na povprečje stopinjskih dni ogrevanja od leta 1980 do 2004. Ta korekcijski faktor je bil uporabljen za porabo energije za ogrevanje prostorov v stanovanjskem sektorju.

2. Napredek pri doseganju cilja EU glede povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020

Poraba končne energije¹¹ v EU se je med letoma 2005 in 2017 zmanjšala za 5,9 %, s 1 193 Mtoe na 1 122 Mtoe. To je 3,3 % nad ciljem glede porabe končne energije za leto 2020, ki znaša 1 086 Mtoe. Med letoma 2005 in 2017 se je v povprečju zmanjševala za 0,5 % na leto, čeprav je bil trend zmanjševanja prekinjen leta 2015, ko se je poraba končne energije začela znova povečevati (leta 2017 se je v primerjavi s prejšnjim letom povečala za 1,1 %).

Leta 2017 je bila večja poraba energije v glavnem opažena v prometu (+2,5-odstotno medletno povečanje) in industriji (+1,6 %). Poraba energije v storitvenem sektorju se ni spremenila, zmanjšala pa se je v stanovanjskem sektorju (−0,5 %).

Leta 2017 je bilo 34 % končne energije porabljene v prometu, sledili pa so mu stanovanjski sektor, industrija (oba po 25 %), storitveni sektor (13 %) in drugi sektorji (3 %).

Poraba primarne energije v EU se je med letoma 2005 in 2017 zmanjšala za 9,2 %, s 1 720 Mtoe na 1 561 Mtoe. To je 5,3 % nad ciljem za leto 2020, ki znaša 1 483 Mtoe. Med letoma 2005 in 2017 se je v povprečju zmanjševala za 0,8 % na leto, vendar pa se od leta 2015 znova povečuje. Leta 2017 je bilo ugotovljeno 0,9-odstotno medletno povečanje.

3. Nacionalni cilji

Do leta 2017 je 17 državam članicam uspelo zmanjšati ali ohraniti raven porabe končne energije pod svojo hipotetično linearno trajektorijo za doseg svojih ocenjenih ciljev do leta 2020¹². Kar zadeva porabo primarne energije, pa je bilo 15 držav članic leta 2017 še vedno nad svojimi hipotetičnimi linearnimi trajektorijami¹³. Na splošno je bila leta 2017 poraba končne energije 17 držav članic (v primerjavi z 18 leta 2015) manjša od okvirnega cilja glede končne energije za leto 2020¹⁴. Leta 2017 je le 14 držav članic (manj kot 17 leta 2015) doseglo ali uspelo ohraniti raven porabe primarne energije pod okvirnim ciljem za leto 2020¹⁵.

Upoštevajte, da v primerjavi s prispevki za leto 2030 ni nobene zahteve, da morajo nacionalni cilji za leto 2020 prispevati k cilju EU. Dejansko je vrzel med seštevkom nacionalnih ciljev in ciljem EU. V zvezi s porabo končne energije seštevke nacionalnih okvirnih ciljev znaša skupaj 1 085 Mtoe, tj. 1 Mtoe manj od cilja EU; v zvezi s porabo primarne energije seštevke znaša 1 533 Mtoe, tj. 50 Mtoe več od cilja EU¹⁶.

¹¹ Kazalniki iz Eurostatovih novih energijskih bilanc se uporabljajo za spremljanje napredka pri doseganju evropskega cilja povečanja energijske učinkovitosti v obdobju 2020–2030.

¹² Razen Belgije, Bolgarije, Nemčije, Estonije, Francije, Litve, Madžarske, Avstrije, Poljske, Slovaške in Švedske.

¹³ Razen Belgije, Bolgarije, Nemčije, Estonije, Irske, Francije, Cipra, Madžarske, Nizozemske, Avstrije, Poljske, Portugalske in Švedske.

¹⁴ Razen Belgije, Bolgarije, Nemčije, Estonije, Francije, Litve, Madžarske, Avstrije, Slovaške, Švedske, Združenega kraljestva.

¹⁵ Razen Belgije, Bolgarije, Cipra, Nemčije, Francije, Avstrije, Nizozemske, Švedske in Združenega kraljestva.

¹⁶ Razlika je lahko še večja, saj ravni porabe primarne energije in končne energije pri nekaterih nacionalnih ciljih ne upoštevajo prave metodologije.

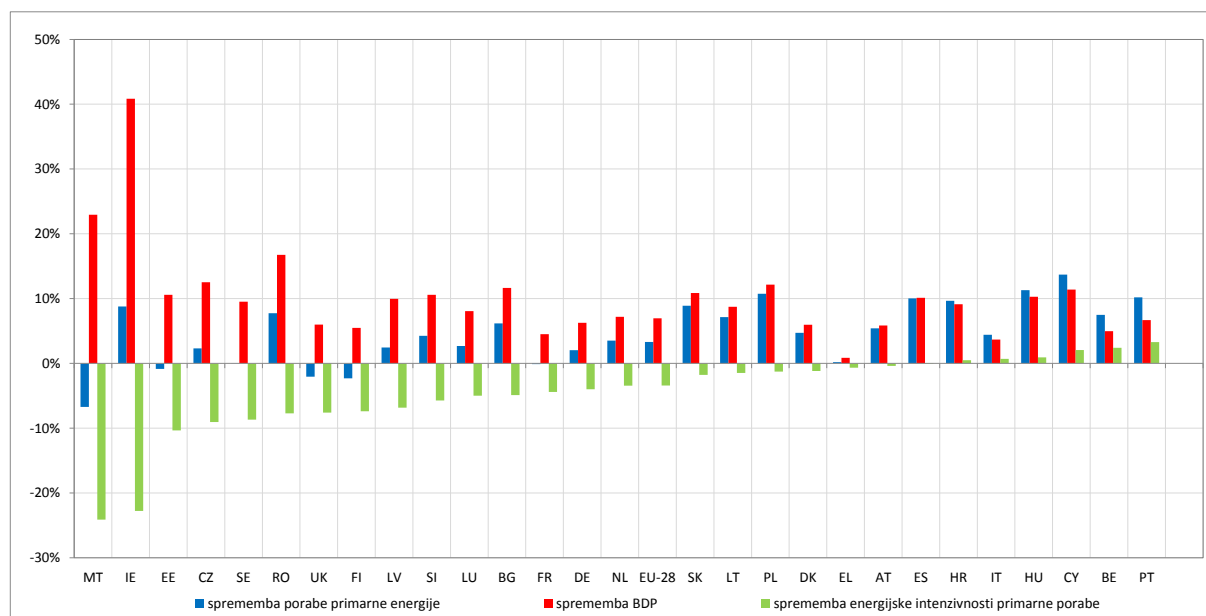
4. Trendi porabe energije v državah članicah

Poraba končne energije se je po letu 2005 zmanjšala v vseh državah članicah razen na Cipru, v Litvi, na Malti, v Avstriji in na Poljskem. Leta 2017 se je poraba končne energije v primerjavi z letom 2016 povečala v 24 državah članicah, pri čemer so bila največja povečanja ugotovljena na Slovaškem (−7 %), Malti (+6,7 %) in Poljskem (+6,5 %). Največja zmanjšanja so bila opažena v Belgiji (−1,2 %), Združenem kraljestvu (−0,8 %) in Italiji (−0,6 %).

Od leta 2005 se je poraba primarne energije zmanjšala v vseh državah članicah razen v Estoniji, na Cipru in Poljskem. Države, v katerih je prišlo do največjega zmanjšanja porabe primarne energije, zajemajo Litvo (−23,4 %), Grčijo (−23,2 %), Združeno kraljestvo (−20,8 %) in Italijo (−17 %). Vendar se je leta 2017 poraba primarne energije v primerjavi s prejšnjim letom povečala v 20 državah članicah, pri čemer so bila največja povečanja ugotovljena na Malti (+12,9 %), v Romuniji (+5,7 %) in Španiji (+5,4 %). Estonija je poročala o največjem medletnem zmanjšanju (−4,2 %) v primerjavi z letom 2016, sledila pa sta ji Združeno kraljestvo (−1,6 %) in Irska (−1,4 %).

Trend zmanjševanja se je v triletnem obdobju od leta 2014 do leta 2017 obrnil, saj se je v primerjavi z letom 2014 poraba končne energije povečala v vseh državah članicah, poraba primarne energije pa se je povečala v 23 državah članicah¹⁷. Kljub temu je bilo povečanje porabe primarne energije v tem obdobju manjše od rasti BDP. To pomeni zmanjšanje energijske intenzivnosti primarne porabe v vseh razen šestih državah članicah (Belgiji, Grčiji, Italiji, na Madžarskem, v Avstriji in na Portugalskem).

Slika 2: Sorazmerna sprememba porabe primarne energije, energijske intenzivnosti primarne porabe¹⁸ in BDP, 2014–2017

Vir: Eurostat

¹⁷ Upoštevajte, da je bila zima leta 2014 izjemno topla, tako da je del povečanja porabe energije posledica popravka na bolj povprečne zimske temperature.

¹⁸ Poraba primarne energije v povezavi z BDP.

Za boljše razumevanje dejavnikov, ki so vplivali na povečano porabo energije, je Evropska komisija organizirala strokovno delavnico, ki je priskrbela vhodne podatke za poročilo, v katerem so bila predstavljena gonila nedavnih trendov porabe energije¹⁹. Analiza mogočih dejavnikov, ki so vplivali na povečanje trendov porabe v letih po letu 2014, kaže, da so med sektorji razlike: glavno povečanje porabe energije je bilo opaženo pri stavbah (stanovanjskih in storitvenih) kljub rahlemu trendu navzdol leta 2017, sledi pa jim promet, medtem ko se je poraba energije v industriji zelo malo povečala. Poraba pri oskrbi z energijo (proizvodnja, prenos in distribucija) se je zmanjšala zaradi prehoda na energijo iz obnovljivih virov pri proizvodnji električne energije. Poročilo je prav tako potrdilo, da ima povečanje porabe energije v EU po letu 2014 več vzrokov. Lahko bi bilo deloma posledica gospodarske uspešnosti po letu 2014, deloma bi do njega lahko prišlo zaradi nizkih cen nafte, deloma bi lahko bilo posledica hladnejše zime leta 2015 in 2016, mešanica vsega tega pa se razlikuje po sektorjih.

Jeseni 2018 so se v okviru namenske projektne skupine, ki jo je oblikovala Komisija, dvakrat sestali predstavniki držav članic, ki so razpravljali o naraščajočih trendih porabe energije in iskali mogoče rešitve, s katerimi bi EU znova usmerili v dosego ciljev povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020. V poročilu o delu, ki ga je opravila projektna skupina²⁰, so bili navedeni nekateri dodatni vzroki rasti porabe energije, ki so se nanašali na nacionalna okolja. Ti so vključevali: (i) zamude pri izvajanju politik energijske učinkovitosti; (ii) razliko med ocenjenimi prihranki energije in dejanskimi ustvarjenimi prihranki energije; (iii) nezadostno upoštevanje učinka vedenjskih vidikov, kot je povratni učinek; (iv) pomanjkanje financiranja za politike energijske učinkovitosti in (v) omejitve v zvezi s pravili EU o državni pomoči.

Bolj kvantitativna analiza različnih dejavnikov, ki so vplivali na spremenjeno porabo energije, je mogoča zaradi razčlenitvene analize, ki sta jo opravila JRC²¹ in Odyssee-Mure²². Vendar pa obe analizi zajemata le podatke do leta 2016.

Glavni dejavnik zmanjševanja porabe primarne energije je bilo zmanjšanje povpraševanja po končni energiji zaradi izboljšav energijske intenzivnosti porabe končne energije (slika 3). To je prispevalo k skupnemu zmanjšanju na področju primarne energije za 122 Mtoe, kar je enako 7 % porabe leta 2005. Izboljšave izkoristka pretvorbe so prispevali k zmanjšanju za 30 Mtoe v obdobju 2005–2016. Zmanjšanje izgub pri distribuciji in zmanjšanje porabe v sektorju pretvorb sta prispevali k dodatnemu zmanjšanju porabe primarne energije za 9,5 Mtoe. Vse večji delež energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije, ki se je na ravni EU povečal z 9 na 17 %²³, je tudi zmanjšal ravni porabe primarne energije. Vendar je imela vse večja uporaba električne energije izravnalni učinek, zato je bil v splošnem učinek izkoristka pretvorbe v višini –30 Mtoe (kar je enako 2-odstotnemu zmanjšanju v primerjavi s porabo primarne energije leta 2005) dokaj zmeren.

¹⁹ Samuel Thomas (2018), *Drivers of recent energy consumption trends across sectors in EU28 (Gonila nedavnih trendov porabe energije v sektorjih v EU-28)*.

Poročilo delavnice o trendih porabe energije.

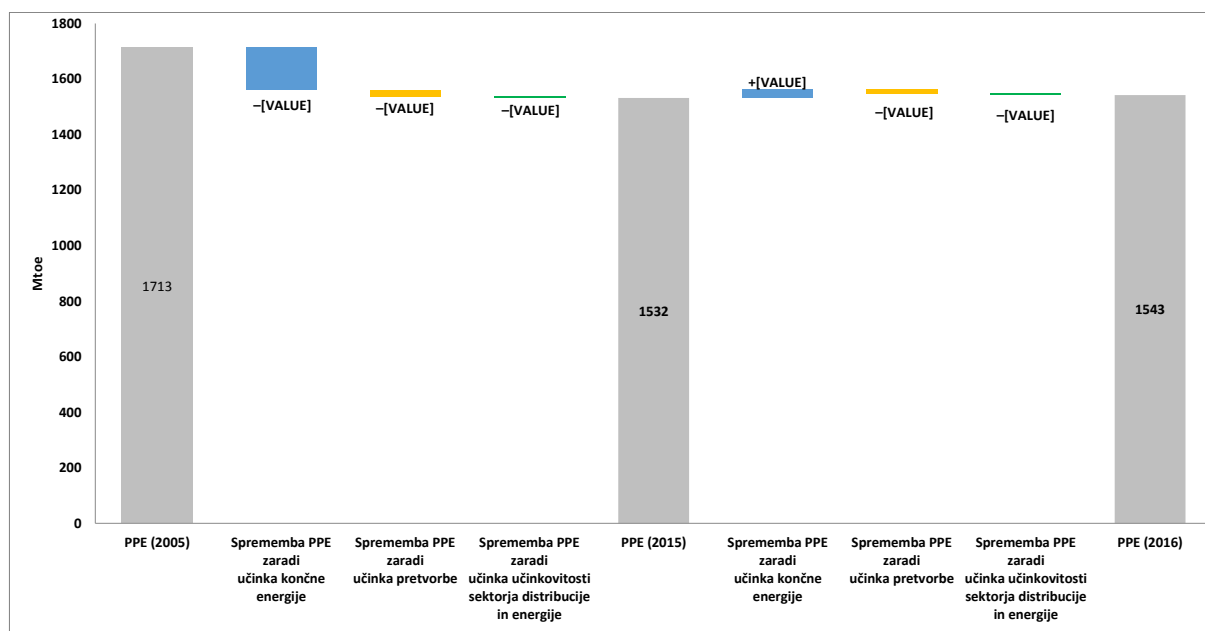
²⁰ Evropska komisija (2019), *Report of the work ... (Poročilo delu ...)*, op. cit.

²¹ Economidou, M., in Román Collado, R., op. cit.

²² <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>.

²³ Podatki za leto 2016.

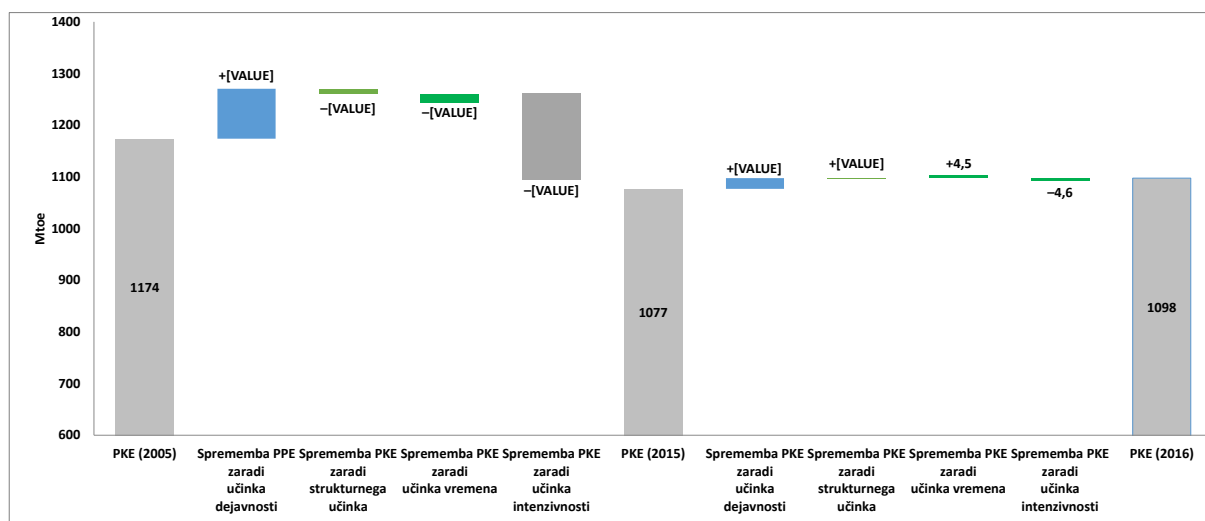
Slika 3: Razčlenitev sprememb v porabi primarne energije v EU-28 (v Mtoe) za obdobje 2005–2016 s seštevničnim pristopom LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Vir: JRC

Zmanjšanje porabe končne energije je predvsem posledica zmanjšanja v industriji (-15 % leta 2017 v primerjavi z letom 2005) in stanovanjskem sektorju (-9 %). Nasprotno pa se je v primerjavi z letom 2005 povečala poraba energije v storitvenem sektorju (+4 %) in prometu (+3 %).

Slika 4: Razčlenitev sprememb v porabi končne energije v EU-28 (v Mtoe) za obdobje 2005–2016 s seštevničnim pristopom LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Vir: JRC

Iz analize JRC je razvidno, da je bilo, kar zadeva primarno energijo, zmanjšanje porabe končne energije v obdobju 2005–2016 posledica izboljšav energijske intenzivnosti porabe končne energije (-171,4 Mtoe), s čimer je bilo izravnano povečanje porabe energije zaradi gospodarske rasti (+117,4 Mtoe). Zaradi strukturnih premikov k energijsko učinkovitejšim

sektorjem se je poraba končne energije zmanjšala za 9,1 Mtoe, zaradi toplejših zim pa se je poraba energije zmanjšala za 13,1 Mtoe. Zato se je v EU v obdobju 2005–2016 poraba končne energije s 1 174 Mtoe zmanjšala na 1 098 Mtoe (glej sliko 4).

V obdobju 2015–2016 je bilo v EU ugotovljeno povečanje skupne porabe končne energije v višini +20,8 Mtoe. V tem kratkem obdobju izboljšave intenzivnosti (–4,6 Mtoe) niso zadostovale za izravnavo učinka gospodarske rasti (učinek dejavnosti: +20,9 Mtoe) in hladnejšega vremena (+4,5 Mtoe).

Analiza projekta Odyssee-Mure kaže podobne trende za obdobje 2005–2016. Potrdila je, da so bili prihranki energije zelo pomembni za izravnavo povečane porabe zaradi učinka dejavnosti, življenjskih slogov in demografije v tem obdobju. Vendar pomen različnih dejavnikov in njihova razsežnost nista enaka zaradi razlik v metodologiji in uporabljenih vhodnih podatkih. Manjša poraba primarne energije je bila predvsem posledica zmanjšanja porabe končne energije (–85 Mtoe), precej pomembna pa je bila tudi vloga izboljšav učinkovitosti in sprememb v mešanici goriv v proizvodnji električne energije (–75 Mtoe). V zvezi s porabo končne energije je učinek dejavnosti povzročil povečanje v višini 58 Mtoe, življenjski slog in demografija pa sta pomenila dodatnih 32 oziroma 25 Mtoe. Ta povečanja so bila v obdobju 2005–2016 izravnana s precej večjimi prihranki energije (–163 Mtoe), strukturna sprememba in vreme pa sta vsak posebej povzročila še dodatno zmanjšanje za 11 Mtoe.

4.1. Industrijski sektor

Absolutna poraba končne energije v industriji v EU se je s 332 Mtoe leta 2005 zmanjšala na 283 Mtoe leta 2017 (–15 %). Vendar pa se je v tem obdobju poraba energije v nekaterih državah v industriji povečala, in sicer na Madžarskem (+25 %), Malti (+9 %), v Latviji (+7 %), Avstriji (+7 %), Belgiji, Nemčiji in na Poljskem (za manj kot 5 % v posamezni državi). Leta 2017 se je v primerjavi s prejšnjim letom poraba končne energije v industriji v EU povečala za 1,6 %, razvoj po posameznih državah članicah pa je bil različen (v 11 državah članicah je bilo ugotovljeno zmanjšanje). Med državami, kjer je prišlo do največjega povečanja, so bili Luksemburg, Poljska, Danska (približno +4 %), Finska in Belgija (+3 %). Obseg industrijske proizvodnje se je med letoma 2014 in 2017 povečal za 9 % (3,4 % leta 2017 na medletni ravni), vendar pa se je to povečanje dejavnosti le delno izrazilo v spremembah porabe energije, ki se je v enakem obdobju povečala za 2 %.

V zvezi z energijsko intenzivnostjo²⁴ je v obdobju 2005–2017 skoraj vsem državam članicam uspelo izboljšati učinkovitost svoje industrije, zato se je energijska intenzivnost v EU skupno zmanjšala za 22 %. Le Madžarska (+24 %), Grčija (+17 %) in Latvija (+9 %) so povečale porabo končne energije v deležu bruto dodane vrednosti industrijskega sektorja. Po drugi strani so bile v Romuniji, Estoniji, Bolgariji in na Irskem ugotovljene največje izboljšave (več kot 50 %). V zvezi z letnim razvojem v primerjavi z letom 2016 je bilo leta 2017 le v Grčiji, Latviji, na Madžarskem in Cipru ugotovljeno povečanje energijske intenzivnosti v industriji, vse druge države članice pa so svojo učinkovitost še naprej izboljševale.

²⁴ Poraba energije glede na bruto dodano vrednost.

4.2. Stanovanjski sektor

Poraba končne energije v stanovanjskem sektorju se je zmanjšala za približno 9 %, in sicer s 310 Mtoe leta 2005 na 284 Mtoe leta 2017. Kljub temu se je poraba energije med letoma 2014 in 2017 povečala za 7 % (ob 0,5-odstotnem zmanjšanju leta 2017). To povečanje je bilo do neke mere posledica hladnejšega zimskega vremena, ki mu je leta 2014 sledila izjemno topla zima, saj poraba energije za ogrevanje prostorov pomeni približno 2/3 porabe energije v stanovanjskem sektorju. Z vremenskim faktorjem popravljene podatki o porabi energije za ogrevanje prostorov so od leta 2010 razmeroma enaki po nekaj zmanjšanjih v prejšnjih letih. Leta 2017 je bilo število stopinjskih dni ogrevanja le rahlo večje kot leta 2016, poraba energije pa se je dejansko zmanjšala za 0,5 % na medletni ravni. Čeprav je delež porabe energije za hlajenje prostorov še vedno dokaj omejen, se v nekaterih državah hitro povečuje, število stopinjskih dni hlajenja pa se je leta 2017 v primerjavi z letom 2014 skoraj podvojilo²⁵.

Zdi se, da bi bili lahko učinek bogastva (ki se med drugim kaže v večjem številu stanovanjskih enot in večji povprečni tlorisni površini) in spremembe življenjskega sloga (na primer vse večji prodor novih majhnih naprav) dodatni dejavniki, ki vplivajo na nedavna povečanja porabe energije. Pri javnih stavbah je bila višja raven energijskega udobja opredeljena kot eden od dejavnikov, ki prispevajo k trendu povečane porabe energije²⁶.

V obdobju 2005–2017 se je v EU intenzivnost stanovanjskega sektorja z vidika porabe energije na prebivalca zmanjšala za približno 12 % (poleg tega se je leta 2017 v primerjavi z letom 2016 zmanjšala za skoraj 1 %). Razvoj ni bil enak v vseh državah članicah. V sedmih državah se je učinkovitost poslabšala, pri čemer so bila največja povečanja ugotovljena v Bolgariji (+20 %), Litvi (+14 %) in na Malti (+8 %). Po drugi strani so intenzivnost najbolj zmanjšali Belgija (–26 %), Irska (–25 %) in Združeno kraljestvo (–23 %).

4.3. Storitveni sektor

V storitvenem sektorju je bilo ugotovljeno največje povečanje porabe energije v obdobju 2005–2017 (+4 %). To povečanje je do neke mere izražalo veliko rast ravni dejavnosti – bruto dodana vrednost storitvenega sektorja se je med letoma 2005 in 2017 povečala za približno 19 %. Razmerje med vse večjo zaposlenostjo in porabo energije v storitvenem sektorju je bolj očitna, saj se je poraba energije povečevala v obdobju razmeroma močne rasti zaposlovanja do leta 2008 ter nato v obdobju po letu 2014. Poleg tega imajo ob ocenjeni 45-odstotni porabi energije v storitvenem sektorju za ogrevanje prostorov zimske temperature tudi pomemben medletni učinek na celotno porabo v tem sektorju.

Energijska intenzivnost porabe končne energije v storitvenem sektorju se je v obdobju 2005–2017 izboljšala za 13 %. Največje izboljšave so bile opažene na Irskem, Madžarskem, v Avstriji, na Slovaškem in Švedskem. Leta 2017 se je energijska intenzivnost EU v primerjavi z letom 2016 dodatno izboljšala; poraba energije je ostala stabilna, bruto dodana vrednost sektorja pa se je povečala za približno 2 %.

4.4. Prometni sektor

Poraba končne energije v prometu se je v EU²⁷ povečala za 2,5 %, in sicer s 369 Mtoe v letu 2005 na 378 Mtoe v letu 2017. Leta 2017 je 19 držav članic povečalo porabo energije v

²⁵ Tsemekidi Tzeiranaki S., Bertoldi P. (et al.) (2018), [*Energy consumption and energy efficiency trends in the EU-28 for the period 2000-2016 \(Poraba energije in trendi glede energijske učinkovitosti v EU-28 za obdobje 2000–2016\)*](#), Znanstveno in politično poročilo JRC.

²⁶ Samuel Thomas (2018), *cp. cit.*

²⁷ Vključno s cevovodnim transportom, kar je v nasprotju s pristopom iz dokumenta COM(2015) 574 final, saj cilji povečanja energijske učinkovitosti do leta 2020 ne izključujejo cevovodnega transporta.

tem sektorju v primerjavi z ravnmi iz leta 2005²⁸. Poraba se je znatno (za več kot 40 % od leta 2005) povečala na Poljskem, v Romuniji, Litvi in na Malti. Nasprotno pa se je za več kot 10 % zmanjšala v Grčiji in Italiji.

V EU se je poraba končne energije v prometu od leta 2017 do leta 2016 povečala za skoraj 2,5 %, pri čemer so o povečanju poročale vse države članice razen treh²⁹. To povečanje je nadaljevanje trenda rasti od leta 2014 – poraba energije v prometnem sektorju se je med letoma 2014 in 2017 povečala za 7 %. Približno 81 % končne energije v prometnem sektorju se porabi v cestnem prometu, naftni derivati (bencin in dizelsko gorivo) pa so daleč največji nosilci energije, ki se uporabljajo v tem sektorju. Letalstvo ima vse večji delež v skupni porabi energije v prometnem sektorju, v enakem obdobju pa se je ta povečal za 14 %. Med državami z največjim medletnim povečanjem so Poljska (+16 %), Slovaška (+13 %), Hrvaška, Malta in Romunija (+8 % pri vsaki).

Rast prometne dejavnosti in nizke cene nafte v navedenem obdobju so bili glavni razlogi za povečanje porabe energije. Dejavnost prevoza potnikov se je med letoma 2012 in 2016 povečala za 8,3 %, potem ko se je tri leta zmanjševala. 3,2-odstotno povečanje leta 2016 je bilo posledica najhitrejše stopnje rasti v zadnjih 20 letih. Tudi dejavnost tovornega prometa se je povečala od leta 2012, in sicer za 7,9 % do leta 2016. Kljub temu trendu navzgor je število prevoženih tonskih kilometrov še vedno za 2,4 % nižje od najvišje ravni leta 2007. Poleg tega so zastoji zlasti v velikih mestih dodatno prispevali k povečanemu povpraševanju po energiji v prometnem sektorju.

Med gospodarsko rastjo in povpraševanjem po komercialnem cestnem prevozu blaga je močna korelacija, medtem ko je razmerje med rastjo BDP in prevozom potnikov bolj zapleteno, nanj pa vpliva več dejavnikov. Poročali so tudi, da so razmeroma nizke cene goriv močno spodbudile povečanje povpraševanja po gorivih za promet, spreminjajoče se makroekonomsko okolje pa je vplivalo na razmerje med cenami goriv in povpraševanjem po prevozu v EU v obdobju od leta 2000. Ob upoštevanju prehoda na druge oblike prevoza na ravni EU spremembe deleža različnih uporabljenih načinov prevoza potnikov niso imele velikega vpliva na porabo energije v zadnjih nekaj letih. Kljub temu stalno povečevanje na področju letalskega prevoza povzroča nekaj pritiska na povečevanje. Pri tovornem prometu se modalni deleži v glavnem niso spreminjali.

Učinkovitost segmenta lahkih osebnih vozil se je izboljševala, vse večje število novih registracij pa je pripomoglo k še večjemu zmanjšanju porabe goriva celotnega voznega parka. Kljub temu je bilo v zadnjih letih opažena zelo visoka rast registracij v segmentu športnih terenskih vozil. V primerjavi z drugimi vrstami vozil imajo športna terenska vozila značilnosti, ki negativno vplivajo na porabo goriva, kot so velike sprednje površine in visoki koeficienti upora. Po podatkih JATO³⁰ je bil v Evropi leta 2016 delež športnih terenskih vozil med vsemi prodanimi osebnimi vozili 26 %, medtem ko je leta 2007 ta delež znašal 8 %. Poleg tega naj bi se po podatkih LMC³¹ ta močni trend navzgor nadaljeval, delež športnih

²⁸ Pri primerjavi držav članic je potrebna previdnost, ker poraba končne energije temelji na prodanih gorivih in ne na gorivih, ki so bila na ozemlju države uporabljena.

²⁹ Belgija, Italija in Slovenija.

³⁰ Munoz, F. (2018), *The global domination of SUVs continues in 2017* (Globalna prevlada športnih terenskih vozil se leta 2017 nadaljuje).

³¹ LMC (2018), *Automotive sales, production, powertrain forecasting* (Napovedi glede prodaje, proizvodnje in pogonskih sistemov v avtomobilski industriji).

terenskih vozil med vsemi prodanimi osebnimi vozili v Evropi pa naj bi leta 2020 znašal 34 %.

5. Stanje prenosa direktive o energijski učinkovitosti

Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami še naprej spremlja prenos in izvajanje direktive o energijski učinkovitosti.

Leta 2018 je nadaljevala strukturirani dialog (zahteve za pojasnila po EU Pilotu), ki ga je prejšnje leto začela z državami članicami, da se zagotovi, da so vse obveznosti in zahteve direktive o energijski učinkovitosti pravilno upoštevane v nacionalni zakonodaji in politiki. Po oceni odgovorov na zahteve za pojasnila po EU Pilotu je Komisija vsem državam članicam poslala uradne opomine, da bi dobila dodatna pojasnila o preostalih odprtih vprašanjih.

Kar zadeva obveznost poročanja Komisiji, so bili predloženi vsi nacionalni akcijski načrti za energijsko učinkovitost, ki bi morali biti predloženi do konca aprila 2017, čeprav jih je bilo nekaj predloženih s precejšnjo zamudo. Deset držav članic je v svoje nacionalne akcijske načrte za energijsko učinkovitost za leto 2017 vključilo posodobitve svojih ciljev ali projekcije za leto 2020. Ti popravljeni cilji so nakazali povečanje vrzeli med združenimi pričakovanimi prispevki in ciljem EU. Nacionalni akcijski načrti za energijsko učinkovitost vsebujejo podrobne informacije o politikah energijske učinkovitosti in ukrepih, ki jih države članice načrtujejo za naslednje triletno obdobje, da dosežejo nacionalne cilje povečanja energijske učinkovitosti. Pregled in ocena novih ukrepov ter uporaba različnih instrumentov (regulativnih, finančnih, davčnih, sistemov obveznosti energijske učinkovitosti) so podani v poročilu JRC³². To poročilo vsebuje tudi analizo izvajanja ukrepov energijske učinkovitosti v različnih sektorjih (stanovanjskem, industrijskem, prometnem, kmetijskem in javnem sektorju) ter oceno prihrankov energije, ki naj bi jih ustvarile glavne politične pobude in programi.

Kakor določa člen 24 direktive o energijski učinkovitosti, so leta 2018 vse države članice predložile letna poročila za leto 2018. Vendar bi bile pravočasnost predložitve ter kakovost in popolnost navedenih informacij še vedno lahko boljše. JRC je ta letna poročila analiziral leta 2018³³.

5.1. Napredek v skladu s členom 7 (obveznost prihrankov energije)

Države članice so v skladu s členom 7 poročale o doseženih kumulativnih prihrankih v obdobju 2014–2016, ki so na ravni EU znašali 54 547 ktoe. To je približno 24 % vsote vseh kumulativnih prihrankov energije, zahtevanih do konca leta 2020, in približno 10 % več, kot znaša ocenjena količina prihrankov za obdobje 2014–2016 ob predpostavki linearnega doseganja zahtevanih prihrankov. Čeprav vsota prihrankov energije na ravni EU kaže več prihrankov za leto 2016, je treba napredek v skladu s členom 7 gledati na nacionalni ravni: vsaka država članica bi morala izpolniti svoje zahteve glede prihrankov energije do konca leta 2020.

³² Economidou, M., Labanca, N. (et al.) (2019), [Assessment of the Second National Energy Efficiency Action Plans under the Energy Efficiency Directive \(Ocena drugega svežnja nacionalnih akcijskih načrtov za energijsko učinkovitost v skladu z direktivo o energijski učinkovitosti\)](#), Znanstveno in politično poročilo JRC.

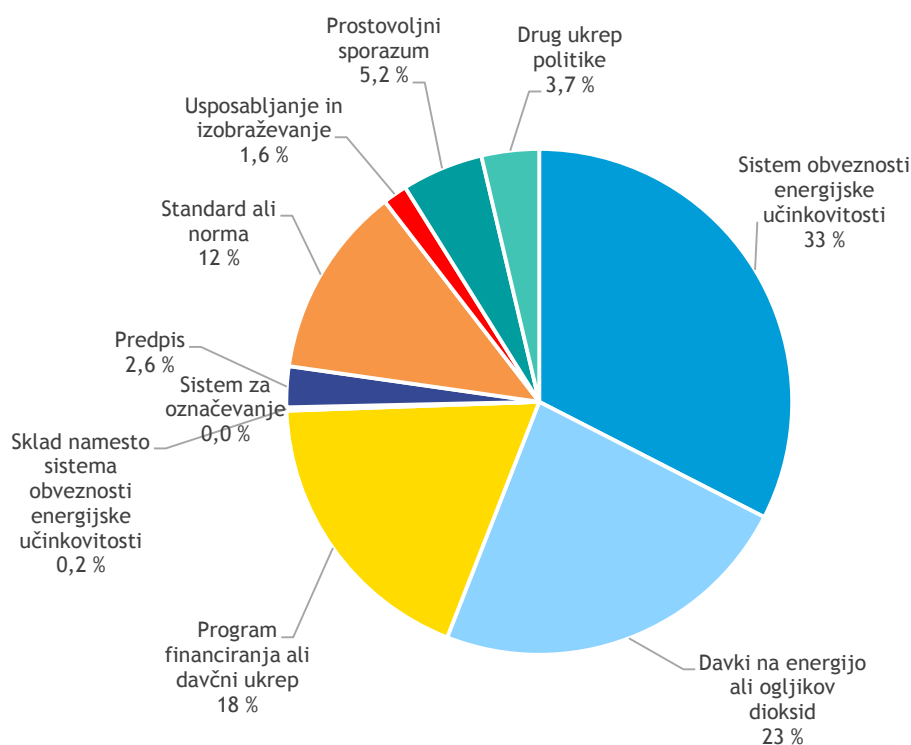
³³ Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Labanca, N. (et al.) (2019), [Analysis of the annual reports 2018 under the Energy Efficiency Directive \(Analiza letnih poročil za leto 2018 v skladu z direktivo o energijski učinkovitosti\)](#), Tehnična poročila JRC.

Analiza kaže, da več držav članic zamuja pri doseganju prihrankov za leto 2016, pri čemer so Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Češka, Grčija, Latvija, Luksemburg in Portugalska dosegli manj kot 60 % zahtevanih prihrankov za leto 2016. Francija, Madžarska, Italija, Litva in Španija so dosegle 80 %, vendar so še vedno pod tistim, kar je bilo zahtevano za leto 2016. Po drugi strani Avstrija, Belgija, Danska, Estonija, Finska, Nemčija, Irska, Malta, Nizozemska, Poljska, Romunija, Slovaška, Slovenija, Švedska in Združeno kraljestvo dosegajo ali so presegle prihranke, zahtevane za obdobje 2014–2016.

V zadnjih letnih poročilih je devet držav³⁴ sporočilo, da so uvedle nove ukrepe politike. Poleg tega so nekatere države posodobile svoje ocene pričakovanih/realiziranih prihrankov za leti 2014 in 2015 iz predhodno sporočenih ukrepov politike.

Večina (približno tretjina) prihrankov energije je bila dosežena prek sistemov obveznosti energijske učinkovitosti, 23 % je bilo doseženih zaradi davkov na energijo ali ogljikov dioksid, 18 % pa zaradi programov financiranja ali davčnih ukrepov. Le majhen delež prihrankov energije je bil dosežen zaradi shem o označevanju in nacionalnih skladov.

Slika 5: Porazdelitev kumulativnih prihrankov energije v obdobju 2014–2016 po vrstah ukrepov politike

Vir: lastni izračuni na podlagi nacionalnih letnih poročil za leto 2018

Več kot dve tretjini prihrankov (68 %) sta bili doseženi zaradi medsektorskih ukrepov, usmerjenih v različne sektorje, vključno s stavbami. Preostali prihranki energije so bili doseženi z ukrepi, usmerjenimi v gospodinjstva (12 %) in promet (9 %), čemur sledita industrijski (6 %) in storitveni sektor (2 %). Za 3 % prihrankov, o katerih so poročali, ni bilo jasno, kateremu sektorju jih je mogoče pripisati.

³⁴ Bolgarija, Ciper, Estonija, Grčija, Madžarska, Italija, Latvija, Portugalska in Španija.

5.2. Napredek v skladu s členom 5 (stavbe, ki jih uporabljajo javni organi, kot zgled)

Ob predložitvi letnih poročil za leto 2018 sedem držav članic ni predložilo zahtevane posodobitve v zvezi s členom 5, v prejšnjem letu pa trinajst držav članic ni izpolnilo te obveznosti poročanja. Med njimi Švedska, Finska, Belgija, Grčija, Romunija in Malta niso obvestile Komisije o svojih dosežkih v zadnjih dveh letih.

Med državami članicami, ki so izbrale privzeti pristop,³⁵ je šest držav članic doseglo svoje letne cilje z vidika prenovljene tlorisne površine. Te so: Estonija, Španija, Italija, Litva, Latvija, Luksemburg in Slovenija. Med državami članicami, ki so izvedle alternativni pristop, je šest držav članic doseglo letne cilje glede prihrankov energije. Te so Češka, Francija, Hrvaška, Irska, Nizozemska in Poljska. Hkrati je sedem držav predložilo pomembne podatke, ki kažejo, da so dosegle kumulativne cilje v skladu s členom 5 za obdobje 2014–2017. Te so Ciper, Nemčija, Irska, Hrvaška, Finska, Poljska in Združeno kraljestvo.

6. Sklepne ugotovitve

Podatki za leto 2017 kažejo stalno povečevanje porabe energije od leta 2014. Povečanje v zadnjih treh letih do leta 2017 je porabo energije rahlo dvignilo nad linearno trajektorijo za cilje za leto 2020. Čeprav je bila zima v letih 2015 in 2016 hladnejša kot leta 2014, zaradi česar je bilo povpraševanje po ogrevanju prostorov večje, je jasno, da učinek vremena ni edino gonilo nedavnih povečanj. Povpraševanje po energiji so povečali tudi gospodarska rast, vse večje bogastvo in spremembe življenjskega sloga. Čeprav so ukrepi energijske učinkovitosti v veliki meri izravnali te učinke v preteklosti, doseženi prihranki zaradi zamud pri izvajanju nekaterih politik in manj novih prizadevanj niso zadostovali za zmanjšanje porabe energije.

Različni metodologiji razčlenitvene analize, analizirani v tem poročilu, sta potrdili, da je bila energijska učinkovitost ključno gonilo izboljšanja energijske intenzivnosti v sektorjih. Do pred kratkim je bilo to dovolj za izničenje porasta povpraševanja po energiji zaradi gospodarske dejavnosti, višjih standardov za udobje, povezano z ogrevanjem in hlajenjem, ter sprememb v vedenju in življenjskem slogu. Vendar se zdi, da prihranki, doseženi pred kratkim, pojemajo, pozitivni učinki dejavnosti pa so se povečali.

V tem smislu je postalo jasno, da je poleg doseganja ciljev za leto 2020 treba okrepiti tudi prizadevanja po določitvi prave podlage za naslednje desetletje, ko bo treba zagotoviti še več ambicioznosti. Dodatna prizadevanja za izboljšanje energijske učinkovitosti bi prinesla tudi dopolnilne koristi, kot so nižji računi za energijo, boljše zdravje (zaradi boljše kakovosti zraka), več udobja in manj energijske revščine.

Projektna skupina, ki jo je ustanovila Evropska komisija, se je strinjala, da je treba obravnavati vrzel v realizaciji pri doseganju ciljev EU za leto 2020. Kot možnost za naprej je bil opredeljen sklop rešitev. Najprej je treba zagotoviti popolno izvajanje obstoječe zakonodaje, saj so bile pri prenosu in izvajanju direktive o energijski učinkovitosti ter direktive o energijski učinkovitosti stavb zamude. To zajema polno izpolnitev obveznosti glede prihrankov energije v skladu s členom 7 in izpolnitev zahteve za izvajanje rednih pregledov v skladu s členoma 14 in 15 direktive o energijski učinkovitosti stavb. Prav tako je

³⁵ Člen 5 določa, da morajo države članice vsako leto prenoviti 3 % skupne tlorisne površine ogrevanih in/ali hlajenih stavb, katerih več kot 250 m² je v lasti in rabi osrednje vlade in ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev glede energije, da se izpolnijo vsaj minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti (privzeti pristop) ali sprejmejo stroškovno učinkoviti ukrepi, da se dosežejo enakovredni prihranki energije (alternativni pristop).

pomembno v celoti izrabiti preostale priložnosti za financiranje iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov ter izvesti dodatne ukrepe na nacionalni ravni.

Evropska komisija je okrepila izmenjavo informacij in dobrih praks ter začela postopek za krepitev nadzora nad zahtevami glede učinkovitosti izdelkov na trgih v državah članicah. Poleg tega želi državam članicam pomagati pri graditvi zmogljivosti za spodbujanje prenove stavb v javnem sektorju, vključno prek pogodbenega zagotavljanja energetske storitve. Več ukrepov, ki so bili pred kratkim sprejeti ali so v načrtu, bi moralo zagotoviti dodatne prihranke energije v nekoliko daljši časovni perspektivi po letu 2020. Ti vključujejo pravno zavezujoče nacionalne podnebne cilje za obdobje 2021–2030 za sektorje, kot so promet in stavbe, ki jih ne zajema sistem EU trgovanja z emisijami, pred kratkim sprejete strožje standarde glede ogljikovega dioksida za lahka vozila po letu 2020, skupaj z izboljšanim sistemom spremljanja, standardi glede emisij ogljikovega dioksida za nova tovorna vozila, zakonodajnim svežnjem novih standardov energijske učinkovitosti in označevanjem za izdelke ter okrepljenim členom 7 v revidirani direktivi o energijski učinkovitosti. Dejstvo, da revidirana direktiva o energijski učinkovitosti stavb bolje vključuje digitalno razsežnost, bo olajšalo uvedbo IKT in pametnih tehnologij, za katere se pričakuje, da bodo imele pomembno vlogo pri povečanju energijske učinkovitosti stavb in zmanjšanju porabe energije v stavbah v prihodnjih letih. Izboljšani usklajevalni in popravljalni mehanizmi v skladu z uredbo o upravljanju energetske unije³⁶ naj bi tudi pomagali pri tem, da se EU znova usmeri na pravo pot, če ambicioznost in napredek v obdobju po letu 2020 ne bi bila zadostna.

Komisija bo še naprej spremljala napredek držav članic pri doseganju okvirnih nacionalnih ciljev povečanja energijske učinkovitosti za leto 2020 in izvajanju direktive o energijski učinkovitosti. O napredku bo poročala projektni skupini poleti 2019, ko bodo na voljo za oceno predhodni podatki za leto 2018.

Komisija tudi poziva Evropski parlament in Svet, naj izrazita svoje mnenje o tej oceni.

³⁶ C(2016) 759 final.

Preglednica 1: Pregled kazalnikov

DČ	Trend za doseganje cilja za leto 2020		Kratkoročni trend		Energijska intenzivnost – celotno gospodarstvo	Industrija	Stanovanjski sektor	
	Trend PPE v obdobju 2005–2017 v primerjavi s trendom PPE v obdobju 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Trend PKE v obdobju 2005–2017 v primerjavi s trendom PKE v obdobju 2005–2020 za doseganje cilja za leto 2020	Sprememba PPE leta 2017 v primerjavi s PPE leta 2016 [v %]	Sprememba PKE leta 2017 v primerjavi s PKE leta 2016 [v %]	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti PPE v obdobju 2005–2017 [v %]	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v industriji v obdobju 2005–2017 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na prebivalca s podnebnimi popravki v obdobju 2005–2016 [v %]	Povprečna letna sprememba PKE v stanovanjskem sektorju na stanovanjsko enoto s podnebnimi popravki v obdobju 2005–2016 [v %]
EU-28	–	–	0,9%	1,2%	-2,0%	-2,0%	-0,5%	-1,2%
BE	–	–	-0,3%	-1,2%	-1,7%	-0,7%	-2,4%	-1,6%
BG	–	–	3,7%	2,5%	-2,8%	-5,2%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	2,7%	-3,0%	-4,6%	1,1%	0,0%
DK	–	+	2,1%	1,3%	-1,8%	-1,8%	0,1%	-0,5%
DE	–	–	0,2%	0,9%	-2,0%	-1,6%	-0,4%	-0,8%
EE	+	–	-4,2%	1,3%	-1,5%	-6,0%	1,2%	0,0%
IE	–	+	-1,4%	1,5%	-4,2%	-5,0%	-2,6%	-3,1%
EL	+	+	1,2%	0,3%	-0,2%	1,8%	-0,5%	-0,9%
ES	–	+	5,4%	2,3%	-1,5%	-2,4%	1,2%	-1,2%
FR	–	–	-0,3%	0,2%	-1,7%	-1,4%	-0,6%	-1,8%
HR	+	+	3,5%	4,3%	-1,4%	-1,6%	0,4%	-0,9%
IT	+	+	0,7%	-0,6%	-1,3%	-2,7%	1,0%	-0,3%
CY	–	+	4,4%	5,6%	-1,1%	0,7%	2,0%	-1,9%
LV	+	+	4,0%	5,1%	-2,1%	1,4%	-0,6%	-1,5%
LT	+	–	2,0%	5,1%	-5,0%	-2,0%	1,7%	-0,8%
LU	+	+	3,5%	3,6%	-3,0%	-1,0%	-2,1%	-3,8%
HU	+	–	3,1%	3,9%	-1,6%	2,0%	0,2%	-0,3%
MT	+	–	12,9%	6,8%	-4,5%	0,0%	13,4%	0,0%
NL	–	+	-0,4%	0,9%	-2,1%	-1,3%	-1,1%	-1,8%
AT	–	–	2,7%	2,1%	-1,1%	-0,3%	1,1%	0,4%
PL	–	–	4,5%	7,0%	-2,7%	-3,8%	1,0%	-0,5%
PT	+	+	4,7%	2,3%	-0,7%	-1,1%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	5,7%	4,4%	-4,3%	-5,9%	1,1%	-0,8%
SI	+	+	1,5%	-0,3%	-1,9%	-3,1%	0,9%	0,1%
SK	+	–	5,1%	7,2%	-3,9%	-4,9%	-1,0%	-1,8%
FI	+	+	-1,2%	0,1%	-1,9%	-0,5%	0,0%	-0,7%
SE	–	–	-1,6%	0,6%	-2,6%	-1,1%	-0,5%	-1,0%
UK	+	+	-1,6%	-0,8%	-3,1%	-2,5%	-2,2%	-2,2%
Podatki o virih in pridobitvi	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	JRC in Eurostat 8/2018	Odyssee 11/2018

* Znak „+“ je uporabljen, če so države članice med letoma 2005 in 2017 zmanjšale porabo primarne in končne energije po stopnji, ki je višja od stopnje zmanjšanja, potrebne v obdobju 2005–2020, da se do leta 2020 dosežejo zastavljeni cilji glede porabe primarne in končne energije. Znak „–“ je uporabljen za druge primere. PKE pomeni porabo končne energije, PPE pomeni porabo primarne energije.

Preglednica 2: Pregled kazalnikov

DČ	Storitve		Promet			Proizvodnja energije		
	Povprečna sprememba energijske intenzivnosti PKE v storitvenem sektorju v obdobju 2005–2017 [v %]	Povprečna sprememba PKE v prometnem sektorju v obdobju 2005–2017 [v %]	Sprememba deleža vlakov, potniških vagonov z lastnim pogonom, avtobusov in trolejbusov za prevoz potnikov leta 2016 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Sprememba deleža tovornega prometa po železnici in celinskih plovniških poteh leta 2016 v primerjavi z letom 2005 [v %]	Povprečna letna sprememba proizvodnje toplote v enotah za soproizvodnjo toplote in električne energije v obdobju 2005–2016 [v %]	Povprečna letna sprememba razmerja med pretvorjeno energijo in dovedenim gorivom pri toplotni proizvodnji električne energije v obdobju 2005–2016 [v %]		
EU-28	🟢 -1,0%	🔴 0,2%	🟢 0,3%	🔴 -0,1%	🔴 -1,0%	🟢 0,2%		
BE	🟢 -0,2%	🔴 0,5%	🔴 -1,8%	🟢 0,0%	🟢 6,8%	🟢 0,7%		
BG	🟢 -0,8%	🔴 1,9%	🔴 -11,6%	🟢 8,5%	🟢 0,6%	🟢 0,4%		
CZ	🟢 -2,0%	🔴 1,2%	🟢 2,9%	🔴 -4,4%	🔴 -0,8%	🟢 0,4%		
DK	🟢 -1,4%	🟢 -0,1%	🔴 -2,2%	🟢 1,9%	🔴 -1,7%	🟢 1,3%		
DE	🟢 -0,8%	🔴 0,6%	🟢 0,1%	🔴 -2,4%	🔴 -1,0%	🟢 0,5%		
EE	🟢 -0,2%	🔴 1,0%	🔴 -2,9%	🔴 -37,0%	🟢 2,6%	🔴 0,0%		
IE	🟢 -5,2%	🔴 0,1%	🟢 2,3%	🔴 -1,0%	🔴 0,0%	🟢 0,9%		
EL	🔴 1,4%	🟢 -1,3%	🔴 -3,6%	🔴 -1,4%	🟢 1,3%	🟢 1,4%		
ES	🟢 -0,1%	🟢 -0,7%	🟢 0,6%	🟢 0,1%	🔴 0,0%	🔴 -0,9%		
FR	🟢 -0,3%	🔴 0,3%	🟢 2,8%	🔴 -0,4%	🔴 -6,1%	🔴 -0,1%		
HR	🟢 -0,2%	🔴 1,7%	🔴 -1,0%	🟢 2,7%	🔴 -0,8%	🟢 0,5%		
IT	🔴 0,2%	🟢 -1,3%	🔴 -0,1%	🟢 4,2%	🟢 1,2%	🟢 0,6%		
CY	🔴 1,1%	🔴 0,2%	🔴 -2,2%	🔴 0,0%	🔴 0,0%	🟢 1,0%		
LV	🟢 -1,7%	🔴 1,4%	🔴 -7,8%	🔴 -2,2%	🟢 3,1%	🔴 -0,3%		
LT	🟢 -1,4%	🔴 3,5%	🔴 -0,1%	🟢 5,0%	🔴 -4,1%	🟢 8,0%		
LU	🟢 -0,5%	🟢 -0,7%	🟢 2,4%	🔴 -16,0%	🔴 -2,5%	🟢 1,0%		
HU	🟢 -5,0%	🔴 1,0%	🔴 -4,3%	🟢 0,8%	🔴 -6,6%	🔴 -0,5%		
MT	n. r.	🔴 2,9%	🔴 -2,3%	n. r.	🔴 0,0%	🟢 1,5%		
NL	🟢 -1,8%	🟢 -0,2%	🟢 2,3%	🟢 1,6%	🔴 -0,7%	🔴 -0,1%		
AT	🟢 -3,4%	🔴 0,3%	🟢 1,4%	🔴 -3,0%	🟢 2,8%	🟢 1,0%		
PL	🟢 -1,8%	🔴 5,1%	🔴 -9,2%	🔴 -8,6%	🔴 -1,5%	🟢 0,1%		
PT	🟢 -1,9%	🟢 -0,1%	🟢 0,3%	🟢 5,1%	🟢 4,6%	🔴 -0,1%		
RO	🟢 -1,4%	🔴 3,6%	🔴 -5,2%	🟢 16,3%	🔴 -4,3%	🔴 -0,5%		
SI	🟢 -0,9%	🔴 2,3%	🔴 -0,6%	🟢 2,6%	🟢 0,2%	🟢 0,9%		
SK	🟢 -3,5%	🔴 1,8%	🔴 -4,3%	🔴 -7,3%	🟢 0,1%	🟢 0,2%		
FI	🔴 0,2%	🔴 0,4%	🟢 2,4%	🟢 1,8%	🔴 -0,7%	🟢 0,0%		
SE	🟢 -2,9%	🔴 0,6%	🟢 2,3%	🔴 -3,0%	🟢 2,2%	🟢 0,7%		
UK	🟢 -1,8%	🟢 -0,3%	🟢 2,2%	🔴 -2,7%	🔴 0,0%	🟢 0,5%		
Podatki o virih in pridobitvi	Eurostat 1/2019	Eurostat 1/2019	Pocketbook (Knjižica) GD za mobilnost in promet za leto 2018	Pocketbook (Knjižica) GD za mobilnost in promet za leto 2018	Eurostat 8/2018	Eurostat 8/2018		

Preglednica 3: Pregled prihrankov energije, o katerih se je poročalo za leto 2016 v skladu s členom 7 (v ktoe)

	2016			Napredek pri doseganju cilja			
	Novi prihranki	Skupaj letni prihranki	Kumulativni prihranki v obdobju 2014–2016	Skupni kumulativni prihranki, zahtevani do leta 2020 (cilj)	Napredek v zvezi z zahtevo glede skupnih kumulativnih prihrankov do leta 2020	Ocenjeni letni prihranki, zahtevani za obdobje 2014–2016	Obdobje 2014–2016 v primerjavi z ocenjenimi letnimi prihranki
Avstrija	389	1 026	1 908	5 200	37 %	1 114	171 %
Belgija	226	779	1 640	6 911	24 %	1 481	111 %
Bolgarija	50	99	178	1 942	9 %	416	43 %
Hrvaška	15	n. r.	62	1 296	5 %	278	22 %
Ciper	2	6	14	242	6 %	52	28 %
Češka	150	310	521	4 882	11 %	1 046	50 %
Danska	256	699	1 346	3 841	35 %	823	163 %
Estonija	77	184	284	610	47 %	131	217 %
Finska	562	n. r.	4 775	4 213*	113 %	903	529 %
Francija	943	2 887	6 489	31 384	21 %	6 725	96 %
Nemčija	2 637	4 085	9 943	41 989	24 %	8 998	111 %
Grčija	40	174	394	3 333	12 %	714	55 %
Madžarska	72	292	641	3 680	17 %	788	81 %
Irska	116	330	609	2 164	28 %	464	131 %
Italija	n. r.	1 993	4 638	25 502	18 %	5 465	85 %
Latvija	15	32	58	851	7 %	182	32 %
Litva	23	86	188	1 004	19 %	215	87 %
Luksemburg	n. r.	14	24	515	5 %	110	22 %
Malta	n. r.	8	16	67	24 %	14	112 %
Nizozemska	586	3 416	5 211	11 512	45 %	2 467	211 %
Poljska	n. r.	n. r.	3 268	14 818	22 %	3 175	103 %
Portugalska	29	94	206	2 532	8 %	543	38 %
Romunija	n. r.	667	1 368	5 817	24 %	1 247	110 %
Slovaška	56	241	497	2 284**	22 %	489	102 %
Slovenija	37	180	285	945	30 %	203	141 %
Španija	514	1 536	3 180	15 979	20 %	3 424	93 %
Švedska	n. r.	1 505	3 021	9 114	33 %	1 953	155 %
Združeno kraljestvo	n. r.	2 984	6 208	27 859	22 %	5 970	104 %
Skupaj	6 794	24 633	54 547	230 486	24 %	49 390	110 %

Vir: Podatki, ki so jih sporočile države članice in jih je Komisija po potrebi dopolnila s svojimi izračuni in približki.